Escac i mat al govern de Sánchez?

written by Germán Gorraiz López | 26 d'abril de 2022

L'establishment de l'Estat espanyol estaria format per l'elit financera-empresarial, política, judicial, militar, jerarquia catòlica, universitària i *mass media* de l'Estat espanyol, hereus naturals del llegat del General Franco que haurien fagocitat totes les esferes de decisió (segons es desprèn de la lectura del llibre *Oligarquia financera i poder polític a Espanya* escrit per l'exbanquer Manuel Puerto Ducet). Aquests *lobbys* de pressió estarien interconnectats mitjançant una aliança inquieta basada en la seva comunitat d'interessos econòmics i amalgamada per la defensa a ultrança del Règim del 78 i de la unitat indissoluble d'Espanya.

Per la seva banda, el tardo-franquisme judicial tindria l'Audiència nacional com a braç executor i el Tribunal Suprem com a dic de contenció dels recursos populars contra la parasitària i corrupta classe política establerta en qualsevol segment de poder mitjançant l'estatus d'aforat (llegiu casos Rato i Cifuentes), als jutges Lamela i Llarena com els seus peons més destacats i al jutge Marchena com a summe sacerdot d'uns tribunals que estarien controlats per l'anomenat "clan dels polítics" en paraules de l'expresident de Sala del TS, Ramón Trillo, descollant la presidenta de la Sala Penal de l'Audiència Nacional, Concepción Espejel, condecorada al seu dia per la presidenta del PP de Castella-La Manxa, María Dolores de Cospedal.

Respecte al cas del procés, el jutge del Suprem Llarena, seria el responsable d'ordenar l'ingrés a la presó incondicional del vicepresident Oriol Junqueras, els Jordis i els exconsellers de la Generalitat per presumpte delictes de sedició. En aquest context, l'informe anual d'Amnistia Internacional sobre les llibertats a Espanya, va certificar meridianament "la deriva

autocràtica" de l'Estat espanyol després de constatar "atacs al dret de reunió pacífica, tant a l'àmbit legislatiu com a la pràctica policial (ús excessiu de la força el 1r d'octubre a Catalunya" així com "l'excessiva i desproporcionada presó provisional de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart". Així mateix, el macrojudici del procés estaria estigmatitzat per l'ús de l'anomenat Lawfare o Guerra Judicial, "els procediments legals i internacionals per provocar un repudi popular contra un oponent mantenint una aparença de legalitat." Així, estaríem parlant de violacions de les regles del procés penal com ara la manca d'imparcialitat del Jurat, la violació del principi de proporcionalitat, no respectar la immunitat política dels càrrecs electes així com crear indefensió, supòsits en què podria haver-se basat la justícia espanyola al macrojudici contra els líders del procés català i que *acabarà indefectiblement al Tribunal Europeu d'Estrasburg.*

A l'equador de la seva legislatura, Pedro Sánchez s'hauria despertat amb un cigne negre inesperat que podria haver acabat amb els seus dies de vi i roses a la Moncloa. El terme cigne negre designa un esdeveniment inesperat i impredictible que produeix conseqüències a gran escala i que és explicable només a posteriori i en el cas de Sánchez, aquest cigne negre hauria adoptat la forma d'una trama secreta d'espionatge per descavalcar-lo del Poder, *l'anomenat Catalangate.* Així, segons l'entitat Citizen Lab amb seu a Toronto (Canadà), Pere Aragonès i 62 independentistes catalans i bascos haurien vist *hackejades* les seves converses de mòbil el 2019 mitjançant el programari Pegasus de l'empresa israeliana NSO Group, programa que segons el diari *El País*, hauria estat comprat pel CNI per 6 milions de dòlars per la qual cosa tot apuntaria als Serveis Secrets com a responsables de dit espionatge.

Això ha provocat la congelació de relacions d'ERC amb el Govern fins que «el Govern central assumeixi les responsabilitats fins a les últimes conseqüències» en paraules del president Pere Aragonès i unit amb la desafecció d'Unidas

Podemos després de la decisió personal de Pedro Sánchez d'incrementar la seva aportació a l'OTAN fins al 2% (el que implicarà incloure en els Pressupostos de l'Estat del 2023 una partida addicional estimada en 10.000 milions d'€), podria provocar que Sánchez quedi orfe del suport parlamentari d'Unidas Podemos a més dels grups perifèrics bascos i catalans per a la confecció dels nous pressupostos i veure's obligat a convocar eleccions anticipades a la tardor, sent previsible el triomf de la nova CEDA representada per PP i Vox (prèvia absorció de les restes del naufragi de Ciutadans).

Així mateix, en el cas de triomfar a les eleccions la nova CEDA representada per PP i Vox, assistirem a la instauració d'una *nova Doctrina autonòmica* que consistiria en la implementació d'un estat basat en el *sui generis* "cafè per a tothom" i que serà un míssil en la línia de flotació de la pervivència dels règims forals diferenciats basc i navarrès i la seva capacitat autogestionària. Això suposarà *de facto* buidar de contingut les competències legislatives dels Parlaments forals basconavarresos, mesures restrictives que podrien convertir tant a Euskadi com a Navarra en autogoverns devaluats i sotmesos als dictats del Govern Central o Tribunal Constitucional de torn, cosa que podria desembocar en l'obertura del Front del Nord contra la regressió centralista del Govern de Madrid. Per part seva, el Govern català davant la impossibilitat legal de celebrar un referèndum sobre l'Autodeterminació de Catalunya, reeditarà el pols amb l'Estat central amb la declaració de la DUI (Declaració Unilateral d'Independència) i esperarà la posterior implementació pel Govern Central del 155 que el faria aparèixer davant dels ulls del món com una víctima de l'Estat totalitari espanyol.